

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה שלישית | אייר תשע"ב, גיליון מס' 29

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

נפתחה עונת הרחצה

כך שכתוב בספרים הקדושים, שכל אדם שמשתדל לשמור את עינו, ובאותו רגע שנתקל במראה לא צנוע, בוחר שלא להסתכל ומסיר את מבטו - מגיעים מלאכי עליון, מנשקים את שתי עיניו, מברכים אותו בברכות אדירות, ושמים לאין שיעור על כך שלקב"ה יש בריה כזו בעולמו. ובאותו הרגע כדאי לו לבקש כל בקשה שירצה, כי אז היא שעת רצון גדולה בשבילו בשמיים, ויש סיכוי רב שתיענה בקשתו.

הרהורי עבירה

אמרו חז"ל (יומא כט,א): "הרהורי עבירה קשים מעבירה". כלומר, ההולך לבריכה או ים מעורב אשר בוודאי נכשל בהרהורי עבירה, עונו גדול יותר ממעשה העבירה עצמה של גילוי עריות. וגם הפסד פיזי ונפשי רב נגרם לאדם מהרהורי עבירה, שהרי פירש רש"י על מאמר חז"ל הנ"ל: "הרהורי עבירה - תאוות נשים, קשים להכחיש את בשרו יותר מגופו של מעשה". ומחקרים רבים בפסיכולוגיה מצביעים על נזק נפשי רב מאד, הנגרמים לאדם מתוך הרהורי עבירה אלו.

כל 'כבודה' בת מלך

שמעתי פעם, שרב מסוים מדמה את גדרי הצניעות לכתרו של המלך: כמו שמלך לא רואה בכתרו שלו אבזר מעיק, אלא מבין שזה חלק מהמראה המלכותי, כך אנחנו צריכות להתייחס לצניעות - לבוש מלכות, לא פחות ולא יותר! כלומר, הצניעות לא נועדה רק כדי שלא להכשיל את הגברים, אלא מדובר בדבר עמוק הרבה יותר: דבר יקר לא זורקים סתם ככה ברחוב כמו כלום, דבר יקר לא נותנים לכל אחד להסתכל ולמשמש בו. האם עושה לך טוב לדעת שישתכלו עליך בתור אובייקט ולא כאדם בפני עצמו? האם טוב לך שלא מכבדים את מי שאת באמת, את האישיות, האופי שלך? האם מישהי באמת חושבת שהיא יכולה למצוא אהבת אמת כשהיא עושה סיבוב על החוף בבגד ים? התשובה ברורה לחלוטין.

האם זה אומר שמעכשיו יהיה פשוט וקל ללכת לחוף נפרד? לפחות בהתחלה, לא בטוח. אבל כשמבינים את המשמעות ואת העומק, הרבה יותר קל להתמודד, ואף לחוש סיפוק מכך. לאחר זמן, לא נבין כיצד יכולנו בעבר ללכת לחוף מעורב, מקום מביש כל כך ולא מתאים לבן או לבת של מלך...

מקור: אפרת כהן, הידברות סופשבוע (בשינויים קלים ובתוספת נופך).

"העלון אינו יוצא צבעוני כרגיל מחוסר תקציב, העלון מודפס בעשרת אלפים עותקים, ונשלח במייל לאלף מנויים, אנא הרימו תרומתכם כדי שנוכל להמשיך ולהוציא את העלון.

צלצלו 054-8486662

נראה שאין סיכוי שהיינו מרשים לעצמנו להתלבש ככה בסלון, ליד בני משפחה ואורחים, או אפילו לרדת כך למכולת. ולכן השאלה החשובה ביותר שצריכה להישאל היא שאלה פשוטה: מה ההבדל? האם המים והחול נותנים לנו לגיטימציה להתלבש בצורה כזו לעין כל? אז זהו, שאין הבדל. אלא, פשוט אנחנו איבדנו את הרגישות להבין איך אנחנו נראים, וכמה זה חמור. אם לא היינו כ"כ משוחדים, ובאמת מסתכלים על הדברים בראייה ניטראלית, כנראה שהיינו נבהלים מהקלות הבלתי נסבלת שבה אנחנו מתירים לעצמנו לנהוג בקלות ראש כה גדולה עם הצניעות שלנו. לצערנו הרב, מתוך המעורבות עם החברה הכללית התרגלנו, התחפססנו, וכעת אנחנו כבר פחות רגישים, ופחות מתרגשים מדברים.

מחטיאה את הרבים

מלבד האמור, שמדובר באחד העוונות החמורים ביותר שישנם בתורה. בזמן שבת ישראל הולכת שלא בצניעות, ולובשת בגדים שאינם צנועים ואינם הולמים את מעמדה הנשגב, כולל בבריכה או בים מעורב, הרי היא מחטיאה כל גבר וגבר שמתכל עליה. ומלבד העובדה שעוונותיהם של הגברים על ראשה, הרי היא נכנסת להגדרת "המחטיאה את הרבים". ואמרו חז"ל (אבות פ"ה מ"ה): דברים חמורים על המחטיאה את הרבים. כל אחת מרגישה ויודעת כמה מסתכלים עליה, ויודעת בפירוש שהיא יכולה להחטיא. כיצד ניתן להתעלם מכך??

שמירת העיניים

שמירת העיניים היא דבר מאוד חשוב ביהדות, שכן על פי הקבלה כל דבר שאדם רואה בימי חייו נחרט בו ונשאר במעמקי הזיכרון לנצח, ולא נשכח לעולם. ישנו איסור חמור לגבר להסתכל על אישה שאינה אשתו, עד שאמרו חז"ל (ברכות סא,א): "כל העובר אחורי אישה בנהר - אין לו חלק לעולם הבא". ופירש רש"י, "לפי שהיא מגביהה בגדיה, וזה מסתכל בבשרה". בואו ונעשה משבון! כמה אנו מתאמצים לזכות לחיי העולם הבא: תפילה ותפילין, שבת ומועדים, יום כיפור ופסח. האם כדאי עבור הנאה רגעית לאבד את חיי העולם הבא שכה עמלנו בעבורם?!

שמירת עיניים היא דבר כל כך יקר בשמיים, עד כדי

מי מאיתנו לא אוהב את הים? המקום הכל כך קסום ויפהפה, הוא אחת המתנות הכי יפות שנתן לנו השם. יתברך בתור הילדים שלו. מעין פיסת גן עדן קטנה.

עם כל האהבה שלנו לים, אסור לשהות ב"חוף מעורב" - שהשייה בו מיועדת לגברים ולנשים בו זמנית. בוודאי שאלתם את עצמכם לא פעם, מדוע כך הם פני הדברים? לכאורה, מה רע בללכת עם כל המשפחה והחברים לים? אנו בטוחים שהסבר מקיף ומשכנע, יסייע בידי אלו המתחבטים רבות בהתמודדות עם איסור זה.

לפני שניכנס לעובי הקורה נציין, כי שהייה בחוף ים או בריכה מעורבת הינה איסור הלכתי, ואינה חומרא או תוספת על הדין. וכמו שהאריך מרן רבינו עובדיה יוסף שליט"א בשו"ת יחוה דעת (חלק ה, סימן סג, וכתב שם, שאסור אפילו לחולה ללכת לים מעורב לשם רפואה). יתירה מכך, מכל ציווי התורה ישנן רק שלוש עבירות המוגדרות כ"יהרג ואל יעבור". הכוונה היא, שאפילו אם אדם יצטרך למסור את חייו, ולמות על קידוש השם - חובה עליו ליהרג, ומוטב לו כך מאשר לעבור על עבירות אלו. ואלו הן שלושת העבירות: גילוי עריות, שפיכות דמים ועבודה זרה. שהייה בים או בבריכה מעורבת היא בהחלט חלק מתוך איסור גילוי עריות, (בלשון ההלכה "אביזרייהו דגילוי עריות"), והיא מתקרבת לחמורות שבהלכות העריות.

כמובן, שהאיסור משפיע על מספר נקודות נוספות חשובות בחיינו:

שלום בית

כל הלכות הצניעות שתיקנו חכמים נועדו להרחיק את האדם מהרהורים באשה זרה שאינה אשתו, על מנת שהקשר בינו לבין אשתו יהיה בלב שלם. אין שום תרומה לאהבה בין בני הזוג בכך שבני הזוג מחליטים לנפוש יחד על חוף הים. להיפך, נופש כזה רק מאבד את רגשות האהבה שבין הבעל ואשתו. הרי תמיד תהיה בחוף הים מישהי צעירה יותר, וכביכול נאה יותר מאשתו. ככל שישתכל יותר על אחרות - כך יראה פחות את מה שיש לאשתו. כמו כן, אישה שהולכת לחוף מעורב, ונותנת לכל אחד להסתכל עליה באופן לא צנוע, היא כבר אינה מקודשת ומיוחדת רק לבעלה. בכך היא הרסה את יסוד הקשר בינה לבין בעלה, וכמובן שיש בכך גם מסר שלילי עבור הילדים.

סיפר מרן רבנו עובדיה יוסף שליט"א, שבעת כהונתו, בבתי הדין השונים, הונחו בפני בית הדין בקשות רבות לגירושין מחמת בגידות בין בני הזוג. וכשהדיינים חקרו על נסיבות המקרים הוברר, שפעמים רבות הדבר התחיל כתוצאה מהליכה לים או בריכה מעורבת...

דגישות

רבים מאיתנו מרגישים, כאילו עצם שהייה בים נותנת לנו את הפריבילגיה (כביכול) להסתובב עם ביגוד מינימאלי. אך אם נבחן את הדברים באמת,

הלכות ספירת העומר

שאלה: מדוע בסידורים שלפי הרב עובדיה יוסף שליט"א מחקו ב"לשם יחוד" את המילה "מצוות עשה" של ספירת העומר?

תשובה: היות ורוב הפוסקים ובראשם מרן ה"שולחן ערוך" סוברים, שבזמנינו מצוות ספירת העומר היא **מדרבנן**, מאחר ואין לנו "קרבן העומר", לכן לא נכון לומר "מצוות עשה", אלא צריך לומר "מצוות ספירת העומר".

שאלה: האם אני יכולה - בתור אישה- לספור "ספירת העומר"?

תשובה: לפי הפשט את יכולה לספור (אבל לא חיבת) ואסור לך לברך, ולפי הקבלה לא כדאי לספור כלל.

שאלה: בבית הכנסת שלנו רגילים כל השנה לסיים תפילת ערבית לפני צאת הכוכבים, האם נוכל אז לספור את העומר?

תשובה: אם אתם מסיימים את התפילה אחרי השקיעה, אפשר לספור בברכה. אבל לפני השקיעה - אינכם רשאים לספור את העומר. ומצווה מן המובחר שתאמרו דברי תורה בין מנחה לערבית, ותסיימו ערבית אחרי צאת הכוכבים, ואז תספרו את העומר.

שאלה: שכחתי לספור בלילה ונזכרתי ביום שלאחר מכן מה עלי לעשות?

תשובה: לספור ביום בלי ברכה, ובימים שלאחר מכן תוכל לספור בברכה.

שאלה: שכחתי לספור גם בלילה וגם ביום, האם אוכל להמשיך לספור את

העומר בשאר הלילות?

תשובה: תספור בלי ברכה. אבל אם אינך זוכר האם ספרת אתמול או לא, אתה יכול להמשיך ולספור בברכה.

הלכות ימי העומר

שאלה: האם מותר להסתפר או להתגלח ב"ימי העומר"?

תשובה: אסור להסתפר או לגלח הזקן ב"ימי העומר", מכיון שהם ימי אבל על מותם של 24 אלף תלמידי רבי עקיבא. אבל מותר לאישה להסתפר בימי העומר.

שאלה: איזה עוד איסורים ישנם ב"ימי העומר"?

תשובה: א. אסור להתחתן. (אבל מותר לערוך "תנאים", וישירו ב"פה" וגם יחלקו כיבוד קל בלבד).

ב. אסור לשמוע שירים עם כלי נגינה, (אבל שירה בפה מותרת). ואסור לרקוד.

ג. טוב שלא לברך "שהחיינו" על בגד חדש. (אבל מותר לברך "שהחיינו" על

פרי חדש).

שאלה: מתי מתחילים ומתי מסתיימים "ימי העומר"?

תשובה: ימי העומר כבר התחילו מחג הפסח. הם מסתיימים למנהג האשכנזים ביום ל"ג לעומר, אבל למנהג הספרדים הם מסתיימים רק למחרת ל"ג בעומר - ביום ל"ד לעומר.

שאלה: ששאלתי מנהג מונית: האם מותר לי להתגלח בימי העומר, משום שכאשר אני לא מגלח את זקני אז לא עולים למונית נוסעים, כי פוחדים שאני ערבי?

תשובה: מותר להתגלח כל יום שיש, מאחר שיש בזה צורך גדול. (עיין חזו"ע יו"ט עמוד רסב).

שאלה: האם מותר להיכנס לדירה חדשה ב"ימי העומר"? ואם מותר ללכת לטוילים או להיכנס לים בימים אלו?

תשובה: מותר. כמוכן שמדובר בחוף נפרד, כמו שביארנו בהרחבה במאמר הראשי.

אחר. (חלק מהפוסקים ה"ל). אבל במקרה שלך נראה שלא ניתן לעשות "התרת נדרים", מאחר והתורות החדשות לא באו במקום ההתחייבות הראשונה, אלא זו הייתה התחייבות חדשה, וכעת חלים עליך 2 התחייבויות, ולא ניתן לעשות התרת נדרים ולבטל כליל את ההתחייבות הראשונה, כיוון שאין עושים "התרת נדרים" על נדרי מצווה אלא מדוחק (שו"ע יו"ד, רג"ג).

שאלה בטלפון: נדרתי שלא לגלוש באינטרנט, כי הייתי נופל באתרים לא ראויים. היום בבוקר עשו לי 3 אנשים התרת נדרים, ולא פירטתי להם את הנדר, האם ההתרה הועילה?

תשובה: כל הכבוד לך על נדרך החשוב (יותר נכון - שבועתך החשובה), הצלת את עצמך מרדת שחת, ומליפול ברשת הארורה הזאת, אשר רבים חללים הפילה. ישנם אנשים לצערנו שהגיעו למצב שהם מכורים לאתרים הלא ראויים הללו, ונצרכים ללכת לגמילה, כמו המכורים לסמים ולאכזריות. וכן ראוי לכל אדם שיש לו ניסיונות כאלו, להישבע שלא יגלוש כלל ועיקר באינטרנט. וכמו שאמר דוד המלך "נשבעת ואקיימה לשמור משפטי צדקך", וכן כתב ב"שולחן ערוך" (יו"ד, רג"ג).

ההתרת נדרים שעשו לך איננה התרה, מאחר וצריך לפרט את הנדר. (שו"ע יו"ד, רכח"ד). וגם אסור להתיר נדרי איסור, אפילו איסור מדרבנן, ואף בדיעבד אין התרתם התרה. (שם, סס"ו). אדרבא, המשך לשמור שבועתך, ואם תצטרך איזה דף מהאינטרנט תשלח את אשתך שתביא לך את זה. (וע' היטב שו"ת יב"א, ח"ח, יו"ד סי' כ, סוף אות ב).

ניתן להפנות שאלות בהלכה וביהדות לרב מנשה בן פורת שליט"א - מוסמך להוראה ומרצה בכיר ליהדות, באתר "יהדות נט", וכן במייל: mhbp52@etrog.net.il או בטלפון: 054-8486661.

תפילות וישועות בל"ג בעומר במידון

כל המעוניין שיזכירו את שמו לברכה וישועה על ציונו של רבי שמעון בר יוחאי במידון ביום ל"ג בעומר

054-8486662

מעוניין לחלוק איתך מניסיונם של אלפים שהיו בהתלבטות כמותך, אבל הם היו אמיצים, לא שיקרו ולא חיפפו, וחזרו בתשובה שלימה, והיום הם מאושרים עלי אדמות. **בהצלחה!**

שאלה: א. אם לשמוע מוזיקה זה כמו הדלק שלך, זה מרגיע אותך, וקשה לך מאד בלי, האם מותר לך לשמוע כלי נגינה בימי העומר?

ב. האם מותר לשמוע כלי נגינה במסיבת "סיום מסכת" הנערכת בימי העומר? (ישי טרבולסי, צפון)

תשובה: א. אסור. רק לאדם שנמצא בדיכאון או חולה עצבים, לא עלינו, מותר לו לשמוע מוזיקה. (אור לציון, ח"ג, סימן כה, ס"ב, לגבי ימי בין המצרים).

ב. מותר להשמיע כלי נגינה בכל סעודת מצווה, כולל סיום מסכת. (חזו"ן עובדיה - יום טוב, עמוד רנח).

שאלה: לפני כשנה התחייבתי לשלם דרך כרטיס אשראי סכום נכבד למוסד של קדושה, לאחר כשנה התברר שלא גבו כלום עקב תקלה. האם אני יכול להפר איתם את ההסכם? אני תורם במקומות אחרים כבר. (בני, מרכז)

תשובה: אתה חייב לקיים את התחייבותך למוסד שהזכרת. שהרי המתחייב לתרום למוסד מסוים או לעני מסוים [ולא אמר "בלי נדר"] אינו רשאי להעביר את התרומה למוסד או לעני אחר. מאחר וההתחייבות נחשבת לנדר, ואדם חייב לקיים נדר בדיוק כפי שנדר. (מחנה אפרים, הלכות צדקה ס"ז, שו"ת מנחת יצחק, ח"ד סימן כט. שו"ת שבת הלוי ח"ה, סימן קמג, ס"ז. ספר שערי צדק (גריסטר) עמוד תקמו. עפ"ד).

אמנם, אפשר לעשות "התרת נדרים" על התחייבות למוסד פלוני, על מנת להעביר את התרומה למוסד

שאל את הרב

מאת העורך הרב מנשה בן פורת שליט"א

שאלות ותשובות מתוך "שאל את הרב" באתר "יהדות נט"

שאלה: בזמן האחרון ה' שלח לי יותר מדי ייסורים והתראות להתקרב אליו. הייתי מתעלמת מהם, כי ממש לא רציתי להתקרב לתורה, כי הרגשתי שהתורה יותר מידי מגבילה וחונקת אותי. עכשיו קרו הרבה דברים, שגרמו לי לפתוח את העיניים, והחלטתי להתחיל לחזור בתשובה. ואני כל הזמן בהתלבטות, אם לחזור בתשובה שלמה, או שפשוט להתקרב אבל לא יותר מדי? אתה יודע לשמור פה ושם מצוות. זה מטריד אותי. אני רוצה להיות מסורתית לא להיות דתייה. מה היית מיעץ לי לעשות? (אביבית, שדרות)

תשובה: דעי לך שה' אוהב אותך, כמו שכתוב: "את אשר יאהב ה' יוכיח". וכל הכבוד לך, שאת מתחייסת ברצינות לקריאת ה' אליך להתקרב ולבוא אלי.

אני מצטער לומר לך, שיש לך טעות יסודית, את חושבת שאלו השומרים תורה ומצוות סובלים בעולם הזה. להיפך, התורה והמצוות הם ורק הם מביאים לאדם את עושרו פה בעולם הזה. מעולם לא פגשנו אדם שחזר בתשובה והתחרט, או שעצוב לו. כ-ו-ל! אומרים בפה מלא, שהם מצאו כעת את השמחה והעונג בחייהם, והם מתחרטים שלא חזרו בתשובה לפני כן. וגם מתוצאות הסקר שערכה "הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה" עולה בבירור שהחרדים הם אלו שהכי מאושרים בחייהם, יותר מהדתיים, המסורתיים והחילוניים.

לגבי שאלתך, רציתי לומר לך, להיות מסורתית זה עבודה בעיניים, ושקר עצמי. כי אם התורה משמיים, אז יש לשמור הכל. ואם ח"ו התורה איננה אמת, אז חבל לשמור בכלל. מה זה השקר הזה, לשמוע חלקית בקול ה'?! הייתכן שאדם יישמע רק לחלק מחוקי המדינה?! (מסורתי, זה מלשון "מסור", חותכים במסור את התורה, ורק את חלקה מקיימים).

אני מבין היטב את הקושי וההתלבטות שלך, ואני

נסתדות דרכי האל

הרצח בטולוז והשריפה ברחובות

ומרגליות. והנה יורד מלאך קטן, והרגישה שזה בנה, מייד התעלפה האישה, בעלה נתן לה עלה אחד להריח, והכרתה שבה אליה. היא ראתה את בנה הקטן בן השלוש שנרצח זוהר ומחייך אליה.

שאלה אותו: "מדוע הלכת בגיל כה צעיר?", ענה לה הבן: "תדעי לך אימי שהייתי כבר בעולם הזה, ובעיר שהייתי גרו גויים ועשו פרעות ביהודים, ולקחה אותי גויה אחת וגידלה אותי, ובמשך שלוש שנים הניקה אותי. לאחר מכן גדלתי ונהייתי גאון גדול בתורה, וכשנפטרת לבית עולמי אמרו לי שאני צריך לרדת ולניוק שלוש שנים מחלב יהודיה, כדי לכפר מה שינקתי מהגויה, ואת זכית להניק אותי שלוש שנים, וכשנשתיימה התקופה שהוקצבה לי להיות בעולם הזה חזרתי למקומי בגן עדן".

שאלה האם: "אבל מדוע נהרגת בצורה כל כך קשה ואכזרית?" אמר לה הבן: "הייתה גזירה רעה על כל יהודי העיר, והיו צריכים כולם למות, ובזה שהגוי הרג אותי הייתה זו כפרה עבור כולם והתבטלה הגזירה, ואני נכנסתי ישר לגן עדן".

אז אמר לה בעלה: "את רואה שלכל דבר יש תשובה, תדעי לך שהקב"ה לא בורא ולא מוריד דבר רע בעולם, 'מפי עליון לא תצא הרעות והטוב', הקב"ה ישתבח שמו הוא טוב, כמו שכתוב 'טוב ה' לכל רחמי על כל מעשיו', והכל לפי הצדק והאמת, והכל נמדד בצדק ובישר. 'צדיק וישר הוא'".

בעלה גם הוסיף ואמר: "כאן טוב לי מאוד, אבל איני יכול לסבול את אנחותיך ואת דמעותיך. עשי לי טובה והתחילי לחיות בשמחה".

שהגיעו לגן גדול מלא פרחים נפלאים, מפלי מים כחולים ויפים, וריח נפלא בגן.

והנה היא רואה אדם זקן בעל הדרת פנים נפלאה, לבוש בבגד לבן ארוך. הזקן התקרב אליה ושאל אותה: "האם את רוצה לראות את בעלך?", מיד הלכה אחריו וליבה פעם בחזקה. הם עמדו ליד חצר גדולה מוקפת בגדר זהב, ובה יהודים שיושבים ולומדים תורה, ועליהם עומד יהודי צעיר ומלמדם תורה, אמר לה הזקן: "הכי קצת, עוד מעט יגמר השיעור, ותוכלי לראות את בעלך".

נרצחי טולוז הי"ד

השיעור הסתיים, והיא ראתה את הרב שהיה מלמד מתקרב אליה וזיהתה שזה בעלה. "אברהם!" נפלטה צעקה מפיה, והיא נפתה על הארץ. מיד בא בעלה ואמר לה: "הירגעי נא, זה אני, בעלך". כשהתאוששה שאלה: "למה הלכת ממני בגיל כה צעיר?", אמר לה: "תדעי לך שהעולם שאת נמצאת בו הוא כמו ארץ גזירה, לשם שולחים אנשים כדי לקבל את עונשם ולחזור. אני כבר הייתי בעולם הזה פעם אחת, הייתי גאון גדול וצדיק, ועסקתי בתורה כל חיי. כשנפטרת מהעולם הזה קיבלתי בגן עדן זכות להיות ראש שיבה וללמד תורה לתלמידים, אבל כיוון שלא נשאתי אישה ולא הולדתי ילדים, חזרתי שוב לעולם הזה כדי לשאת אישה וללדת ילדים. כשנולד ילדינו השביעי גמרת את תיקוני בעולם הזה, וחזרתי לעולם הבא אל מקומי המוכן לי, אבל תדעי לך שטוב לי כאן, וכשתיפטרי מהעולם נחזור שוב להיות ביחד".

"אבל", אמרה האישה, "מעולם לא ידעתי שאתה כזה גאון, שהרי כאן בעולם הזה היית טרוד בעול הפרנסה, ולא למדת הרבה תורה". אמר לה בעלה: "תדעי לך שבגן אני לא ידעתי זאת, רק כשנפטרת נתמלא ראשי בכל התורה שלמדתי לפני שחזרתי בגלגול".

שאלה האישה את בעלה: "מדוע יוסף שלנו לא מצליח בעסקיו?", אמר לה בעלה: "מפני שיוסף עשה דין תורה ליהודי אחד וזכה בו, אבל היהודי הזה נפגע קשות, וכלל הוא, שכל הסובל בסיבת חברו גם חברו נענש. לכן גזרו עליו דין קשה מאוד, ואני התחננתי שיתנו לו רק ארבע שנים רעות של חוסר הצלחה בעסקים. בעוד שנה יגמר העונש והוא יצליח בעסקיו".

הוסיפה האישה לשאול את בעלה: "ומדוע בנונו דוד עדיין לא מצא את זיווגו, הרי הוא בן 24 כבר?", ענה לה בעלה: "האישה המיועדת לו משמיים עדיין צעירה, ונמצאת כעת בארץ אחרת, בעוד חמש שנים היא תבוא, ותביא עימה את כל צרכי החתונה".

הוסיפה האישה לשאול: "ולמה קרה לנו האסון הנורא, שבנו הקטן בן השלוש נרצח באכזריות ע"י גוי שיכור?". לקח אותה בעלה אל מקום אחד, בו ראתה כמין חופה גדולה עשויה אבנים טובות

בחודש האחרון ארעו שני אסונות מחרידים וקשים במיוחד: בטולוז שבצרפת נרצחו ברצח מזוויע שני ילדים קדושים וטהורים עם אביהם הצדיק. וברחובות נשרפו חמשת תינוקות של בית רבן ואביהם הצדיק. ישנם אנשים קטני אמונה התמהים על משפט האלוקים כלפי ילדים קטנים שלא חטאו. התשובה לתמיהתם היא 'נסתרות דרכי האל', ואין לנו הקטנים אפשרות להבינן.

הרמב"ם כותב משפט חכם וקולע בהקשר להבנת דרכי האל: "אילו ידעתיו - הייתי". כלומר, אם היינו יודעים ומכירים לגמרי את האלוקים, ואם היינו מבינים את כל מעשיו, הרי שכבר אנחנו היינו האלוקים. אפשר לומר זאת בצורה אחרת: "אם אנו מסוגלים להבין אותו לגמרי - זה כבר לא אלוקים". כי מושג של "אלוקים" זה משהו לא אנושי ועל שכלי, ולכן ברגע שהינך מבין ומשיג את כל דרכי האלוקים בשכלך הגשמי, ממילא זה לא אלוקים. בקיצור, האמונה בכח הגדול שנקרא "אלוקים" היא זאת שמחייבת אותנו שלא נבין אותו ואת מעשיו. והמאמינים באלוקים וגם רוצים להבינו הרי זה תרתי דסתרי.

איננו מתיימרים, וגם אין לנו את היכולת, להסביר את האסונות הנ"ל באופן ספציפי. אמנם, לימדונו רבותינו באופן כללי שכאשר ילדים מתים בגיל צעיר, לרוב זה משום שהם הגיעו לעולם בגלגול, להשלמת תיקון נפשם מהגלגול הקודם, וכשסיימו את תיקונם הם הסתלקו מן העולם. (מ"ב כגה. ולכן יש איסור לועג לרש בקבר של קטן, למרות שלא היה חייב במצוות בחייו, שמא יש שם נשמת אדם גדול. וע"ע פת"ש, י"ד, שסז,א).

המעשה של האר"י ז"ל

לשם המחשת הדברים ולחיזוק האמונה, אנו מגישים לפניכם מעשה מדהים שסיפור האר"י ז"ל, (הובא בספר "לקח טוב"), הפותח בפנינו סדק צר להצצה בדרכי ה' יתברך, ונותן לנו הסתכלות שונה על המתרחש בעולמנו:

הגר"ע יוסף מנחם את משפחת סנדלר (צילום: ככר השבת)

אלמנה אחת ישבה לביל שבת ליד שולחן השבת ובכתה. באו בניה ואמרו לה: "אמא למה את בוכה? הרי בשבת אסור לבכות ואסור להצטער?", אמרה להם: "היום בדיוק מלאו שנתיים לפטירת אביכם, ואיך לא אבכה?", אמרו לה הבנים: "היום יש לך סיבה לבכות, אבל בכל יום למה את בוכה? הרי אבא בוודאי בגן עדן, ואם את בוכה יותר מדי את מראה שאינך מסכימה עם גזירת הבורא ח"ו".

האם נרגעה. ישבו לאכול סעודת השבת בשיר ושבח ודברי תורה, לאחר מכן הלכו כולם לישון. באותו לילה האם חלמה שהיא רואה אנשים רצים והיא רצה איתם, נכנסו כולם ליער עבות והיא בעקבותיהם, עד

ילדי משפחת שעאר ז"ל

היא התעוררה משנתה, כאילו נולדה מחדש, זמן רב המשיכה לשכב עם חייו על פניה, תוך שהיא נזכרת בבעלה המאושר ובנה המחייך. אבן נגולה מעל ליבה והיא קיבלה תנחומים.

הרמז בפרשה לשריפת גי שעאר

ולסיום, חידוש נפלא ששמעתי. אנו יודעים שאין דבר שלא נרמז בתורה. והיכן הרמז לשריפת גי שעאר? השריפה הייתה ביום שלישי בשבוע, ובשבת שלאחריה קראנו פרשת צו. והנה, בעליית שלישי בפרשת צו נאמר: "וְהַבְּשֹׂר אֲשֶׁר יִגַע... בְּאֵשׁ יִשְׂרָף." (ויקרא ז,ט). המילים "אשר יגע" בערבוב אותיות יוצא "גי שעאר", ובהמשך נאמר לצערנו "באש ישרף".

לעילוי נשמת
פליקס סעדני בן רחל
נלב"ע ו' כסלו תשע"ב ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
אברהם מימוני ז"ל
בן ר' יצחק רומייה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

סגולות לעם סגולה

איש ואשה שזכו

הדרכה לזוגיות נכונה על ידי הרב נחום דיאמנט

אהבה בין בני הזוג

או באוכל? לא, הקרינו אליו את החום. ו"כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם". כאשר מקרינים נכון, הפרטנר שלנו קולט אותם נהדר, כי כל אדם קולט הקרנה, גם ילדון בן יומו קולט הקרנה...

אנשים טועים לחשוב כי אם יקנו לאישה מיקסר, מתנה פה ומתנה שם, היא תהיה מאושרת. לא נכון! גם את זה צריך, ודאי, גם מתנה אומרת משהו. אבל לא פחות מכך - ההקדשה על המתנה שווה הרבה יותר מהמתנה. וכיון שבכל מקום (גם בין הורים לילדים) ההקרנה היא העיקר, יש צורך במאמץ, עם הלב ועבודת המידות.

האם אתה לא בנוי?

אסיים בשאלה שנשאלתי: "אתה רוצה מחמאות ופרגונים, אני לא כזה, אני לא מסוגל לפרגן, אינני מסוגל להחמיא, לא בנוי לזה".

התשובה, אתה לא בנוי, אז תישאר רוקק עד מאה ועשרים. מדוע שתתחתן ואשתך תסבול מה"לא בנוי" שלך?! שנית, וכי אתה לא בנוי? אתה כן בנוי! רק שאינך מוכן להשקיע! תדע לך שאם אינך מוכן להשקיע לעולם לא תאהב.

שים לב לך, שהתורה דורשת מהיהודי להשקיע שנה שלמה - "שימח את אשתו אשר לקח". להשקיע כל כך! להשקיע כדי לאהוב. ההשקעה בשנה הראשונה, היא כלשונן של החזון איש: "עליו להשתדל להראות אהבה וקירוב בריבוי שיחה וריצוי". לכן, תעניק לה מה שהיא רוצה, לא, מה שאתה מוכן לתת, דבר איתה ותפרגן לה!

לא אחת אני שומע מאנשים האומרים: "מה אני כבר יכול לדבר איתה, היא מפטפטת בלה, בלה, בלה, בלי סוף, ואין לי מה לדבר". גם להם השבת: "אם יש לך תוכנית להתחתן, ומשום מה, אתה חושב, שאין לך כלים כדי להשקיע בנישואים הללו, אל תתחתן".

מתוך הספר "זכו" סיפורי זוגות בסערות החיים. ב"ב, שבת תשסט. באדיבות המחבר.

החזון איש מציין במכתב: "טבע האישה להתענג על חינה בעיני בעלה, ואליו עיניה נשואות!". מה היא רוצה בחייה הפרטיים? דבר אחד! להרגיש שבעלה אוהב אותה, שבעלה חושב עליה, שהוא זוכר אותה, היא בראשו - "כל הזמן". והסטייפלר כותב זאת בצורה חריפה יותר: "כי עיקר תקוות האישה בעולמה שיהיה לה בעל אוהב אותה, וכאשר רואה שזה אינו, כמעט שקרוב הדבר לפיקוח נפש ממש, על היותה גלמודה כאלמנה חיה".

מבט של תשומת לב

שומעים לא אחת מנשים הטוענות - בעלי אוהב אותי רק כשהוא צריך אותי. אני שואל את הבעל: "תגיד לי מה זאת אומרת, בזמנים מסוימים אתה מנוטרל מאשתך לגמרי?". הוא עונה: "תראה, אהה, מה אני יכול לעשות, לפעמים ההלכה מגבילה אותי, אין לי אפשרות". ריבונו של עולם! וכי יחס בין איש לאישה הוא רק בחוש השמיעה, הדיבור, או המישוש?!

לא אשכח, הייתי נוכח למחזה נדיר אבל עצוב. ראיתי אמא הנפרדת מבנה, שהיה בתוך ז'ינ'אנה - זו המכונית של האסירים, שלא נדע. הבן ישב במכונית אסירים מעבר לזכוכית משוריינת וגם סורגים, והאמא נפרדה ממנו. היא לא יכלה לומר אף מילה כי הוא לא ישמע אותה, היא נפרדה ממנו עם שפת הגוף. אבל איזו שיחה, מה היא לא שוחחה עם העיניים שלה. הרגשתי, הבנתי כל מילה שהיא אמרה... רגשות בלי סוף היא העבירה אליו עם העיניים. וכי רגשות אפשר להעביר רק במגע אפשר להקרינן בדרכים רבות, ובדרך כלל העיקר זו ההקרנה.

כאשר בא אליכם זוג להתארח, וכי הבחינה שלו היא בעוגה ועוד עוגה, במבט וביסלי, שתגישו בצלחת, בכך תחשבו למארחים טובים? בשום פנים ואופן. אותו אורח יכול לצאת מהבית שעטף אותו במאה מנות, בשר ודגים, ויפטר ל"בית הזה יותר לא אכנסו!". ומאיך, הוא ייצא מבית עני ללא פאר והדר ויאמר: "זה בית, זה אירוח, משהו!". מדוע? כי נתנו לו להרגיש נוח וטוב - הוא חש שהוא רצוי בבית. הבין כי הוא נכבד בעיניהם. וכי העניקו לו את ההרגשה דווקא בלחיצת ידיים, או שמא בנשיקות,

סגולות בכתב יד המקובל הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל

א. סגולה להצלחה במשפט, לפני שיידבר עם השופט יגיד כמה פעמים: "אֲדַנְי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וְפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ". וגם יאמר: "ונח מצא חן בעיני ה', כן נמצא חן ושכל טוב בעיני אלוהים ואדם".

ב. סגולה לחולה במצב סכנה, שיעשו לו "כפרות" על ראשו כסדר שעושים בערב יום הכיפורים. רצוי לעשות הכפרות בעוף, ואם אי אפשר - שיעשו בכסף. ושייקראו עשרה אנשים בספר "תהילים החיד"א" (=ליקוט פסוקי תהילים על פי סדר א-ב). כלומר, כל פסוקי התהילים המתחילים באות א' מקובצים יחד, וכן על זה הדרך בשאר האותיות). את שמו של החולה. ולאחר הקריאה יאמרו את ה"יהי רצון" המיוחד לחולה המופיע שם. ועדיף לקרוא את פסוקי התהילים הנ"ל בקבר החיד"א שבהר המנוחות בירושלים.

ג. עוד סגולה לחולה, להוסיף ולהדליק ביום שישי לפני הדלקת נרות שבת שתי נרות בשמן זית: האחד - לכבוד רבי מאיר בעל הנס, והשני - לכבוד רבי שמעון בר יוחאי. ובמוצאי שבת יש לקחת את לחלוחית השמן שנשאר בכוסיות, ולמרוח על החולה במקום שיש לו את החולי.

ד. אם חס ושלום יש ריבוי מקרים של פטירה במשפחה או בבניין מסוים או בשכונה מסוימת, צריך לעשות פדיון נפש לכל המשפחה או הבניין או השכונה, כולל שלושה דורות למעלה ולמטה. כלומר, גם לאבותיהם ולסבותיהם, וגם לבניהם ולנכדיהם.

ה. סגולה שאדם יתעורר משנתו בשעה שרוצה, שיאמר שבע פעמים לפני השינה את הפסוק: "עֲנֵה כְבוֹדִי, עֲנֵה הַנְּבֵל וְכְבוֹד, אֶעֱיָרָה שְׁחָר". ובכל פעם שיזכיר את הפסוק הנ"ל יחשוב על השעה שברצונו לקום. ואח"כ יאמר: "בְּהִתְהַלֵּךְ תִּתְנָה אֹתָךְ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהִקְצִיטָהּ הָיָא תְּשִׁיחֶךָ".

ו. סגולה להסיר עין הרע מעליו, שיאמר בכל בוקר שלוש פעמים: "אנא מזרעא דיוסף קאתינא דלא שלטה ביה עינא בישא, בן פורת יוסף בן פורת עלי עין".

ז. אדם שיש לו פחדים, כתב מרן הרב זצ"ל שיבדוק מזוות ביתו, ויקרא כל יום תהילים המחולק ל-30 ימים, ובזה יראה הצלחה גדולה.

ח. תינוק שסובל מצהבת, היה מרן הרב זצ"ל אומר, שסגולה נפלאה היא, ליטול ידיו בכל בוקר כפי ההלכה.

ט. סגולה ליוצא לדרך שלא יינזק, שייתן לו חברו איזו מטבע, ויצייץ שאת המטבע ייתן לצדקה כשיגיע למקומו, כדי שיהא נכלל במה שאמרו חז"ל "שלוחו מצווה אינם ניוזקים".

י. סגולה לאריכות ימים, שאדם יכין לעצמו "תכריכים". אבל אין לעשות תכריכים בעת שהאדם חולה.

מתוך הספר "ישועות מרדכי", מאת הרב אסף אהרוני כהן, עוזרו האישי של כבוד הרב זצ"ל, בהסכמת בניו של הרב זצ"ל. להזמנות 052-7283744

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים כל קהילות ישראל בכל ארצות מושבותיהם נהגו לעשות "פדיון נפש" על כל צרה שלא תבוא ומיד היו נושעים:

- לרפואה, למציאת היוגו,
- לפרנסה, לזרע של קיימא,
- להצלחה, לשלום בית, וכו'.

סגולת הפדיון להחזיר לאדם את הצלם הרוחני ואת כל כוחות הנשמה ("המוחין") שנסתלקו ממנו ונטמאו בתוך כוחות הטומאה ("הקליפה"), ובכך מסתלקת ממנו הצרה תיכף ומיד.

שימו לב לדבריו הנלהבים של המקובל רבי חיים ויטאל זצ"ל תלמיד האר"י זצ"ל על חשיבות הפדיון:

"ופדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל שלא תבוא, ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו [פדיון נפש] יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת השם תכף באותה שעה, והייתה ניצרת תועלתו ותרופתו לכל אדם, והיו אומרים מה גדול מעשיך ה'".

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486662

המלצתו של המקובל האלקי

הרב בניוה שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" לעמותת "אור עליון"

תיון בנה לחיותי לכה למען אור לעיון עשאה לה במורה לחפץ חיה ויחבר בלם ויחבר בראש לה חכ הציף כפי אורם בן פורת לזושיא. לזכרים לזכית את חכמים ויש להם צד כלל ים שיש בנאן שקלה לאוהב. וכן להם חכ כלל וי שקיקוק ולזכרים לפריות וקבלתן לז קחי לזכרים לזכרים לזכרים לזכרים.

ובכן ושלם צבולה אוהב לעצור להם בכל הפלג ולזכרים חכמים וזכית פאת נחמד לזכר בכל חקונים ויחבר חכמים און המעין לזכר חקונה ביום שמואלי

אחים יקרים! אנו זקוקים לתרומות רבות להמשך הוצאת העלון.

אנא צלצלו ותירמו 054-8486662

או הפקידו בבנק הדואר, מספר חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון"

הזרזו! הזדמנות אחרונה! אנו עומדים להדפיס בע"ה חוברת לזיכוי הרבים. לחוברת פוטנציאל עצום לקרוב רחוקים.

להנצחת שמות בחוברת התקשרו: 054-848-6661

אתר "יהדות נט"

מאמרים, הוכחות, זוגיות, אסטרולוגיה, סיפורים, סגולות, קליפים, פרשת השבוע, הלכות, עלונים להורדה, שאל את הרב

בקר אותנו www.yahadoot.net

הגלישה בינטרנט אסורה. האתר מיועד לקיבוץ רחוקים בלבד.

יהדות בכיף אצלכם בבית
נהניתם מהעלון? רוצים לשמוע עוד? זה פשוט מאד! ארגנו מספר חברים בביתכם ל"חוג בית" באווירה ביתית ונחמדה **הרב מנשה בן פורת מרצה בכיר ליהדות וכותב העלון שבידכם יעביר לכם הרצאה מרתקת בנושא המעניין אתכם:**
צלצלו 054-8486661